

METAL - MONT d.o.o. u stečaju
Rijeka, Trg Republike Hrvatske 2
OIB: 76510325291

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Poslovni broj spisa: 14 St-269/2014

Predmet: očitovanje stečajnog upravitelja prema ovosudnoj odluci od 28. veljače 2024. godine

Podnesak od 23. veljače 2024. godine drugog po prednostnom redu namirenja razlučnog vjerovnika (fizičke osobe) zastupanog po Zoranu Vukiću iz Rijeke (dalje: Vjerovnik) može se podijeliti po vrstama razloga osporavanja pojedinih troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku (dalje troškovi), kako slijedi:

I.

Osporavanje troškova iz razloga da su ti troškovi već plaćeni (pozivajući se na jedno od obveznih tromjesečnih izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka)

II.

Osporavanje odvjetničkih troškova koje su nastale šest mjeseci prije dana otvaranja stečajnog postupka jer da ti troškovi plaćeni

III.

Osporavanje troškova komunalnih usluga u razdoblju od 5/2021 do 2/2022 (razdoblje počevši od mjeseca nakon održane javne dražbe na nekretnini stečajnog dužnika u kojoj je Vjerovnik kao kupac dao najpovoljniju ponudu, pa do datuma primopredaje nekretnine Vjerovniku)

IV.

Osporavanje troškova arhiviranja poslovne dokumentacije prema predračunu

V.

Osporavanje prava na trošak nagrade za rad stečajnog upravitelja prilikom unovčavanja nekretnina stečajnog dužnika

Na gore osporavane troškove stečajni upravitelj se očituje kako slijedi:

Ad I.

Odgovoriti na neprihvatljivost argumenta Vjerovnika kod osporavanja tih troškova je za stečajnog upravitelja izazov obzirom da takav razlog za osporavanje troškova susreće prvi put u svojoj višegodišnjoj praksi stečajnog upravitelja.

No, vrijedi truda. Dakle, prema odredbama stečajnog zakona kako prethodnog tako i važećeg (dalje SZ/96 i SZ /15) stečajni upravitelj zastupa društvo u stečaju, s time da je dužan postupati kao i svaki član (prijašnje) uprave s pažnjom dobrog gospodara (čl. 25. SZ/96 i čl. 89. SZ/15). Svaki bar donekle dobar gospodar podmiruje prispjele mu račune za usluge koje je ili ugovorio ili koje nastaju silom pozitivnih (zakonskih) propisa o njihovom dospijeću, jasno uz uvjet da na poslovnom računu društva postoje financijska sredstva. Gospodar (član uprave) koji tako ne postupa (napr. raspolaže raspoloživim sredstvima za svoje privatne

potrebe) izlaže se riziku da će pružatelj usluga protiv njega pokrenuti postupak prisilne naplate, uz blokiranje poslovnog računa društva, a u slučaju dugotrajnije blokade Financijska agencija ili radnik kojem nisu isplaćene plaće imaju pravo podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad takvim poslovnim subjektom kojim upravlja takav član uprave.

Troškovi (obveze stečajne mase) koji nastaju u stečajnom postupku dijele se na troškove stečajnog postupka i na ostale obveze stečajne mase, s time da odredbe čl. 85. SZ/90 i čl. 154. SZ/15 nalažu stečajnom upravitelju da obveze stečajne mase namiruje redom kojim dospijevaju.

U predmetnom stečajnom postupku su različni vjerovnici pokrenuli ovršne postupke na dvije nekretnine stečajnog dužnika i to na zemljištu u Vrbovskom i na stanu (posl. prostoru) u Rijeci, s time da se oni imaju pravo odvojeno namiriti (po određenom redoslijedu) iz vrijednosti dobivene prodajom tih nekretnina. Oni koji se ne uspiju odvojeno u cijelosti namiriti imaju pravo namirenja kao stečajni vjerovnici, i to kao vjerovnici II. višeg isplatnog reda (prema učešću u ukupno utvrđenim tražbinama tog reda) odnosno tek nakon što se iz eventualnih drugih od strane stečajnog upravitelja unovčenih potraživanja, pokretnina stečajnog dužnika i od najamnine nekretnine u Rijeci, barem djelomično, namire stečajni vjerovnici I. višeg isplatnog reda, a nakon namirenja obveza stečajne mase. **Dakle, nesporno je da je u ovom stečajnom postupku stečajni upravitelj za namirenje vjerovnika I. višeg isplatnog reda unovčio iznos od 173.201,77 kn/22.987,83 €, a prema tablici Obračuna troškova unovčenja na str. 3. dolje – prilozi III., IV. i V.**

Činjenica je da je vjerovnicima I. višeg isplatnog reda (11 vjerovnika) od strane Naslovnog suda 2015. godine priznato/utvrđeno ukupno 1.422.951,90 kn tražbina, od čega se na vjerovnika Republiku Hrvatsku odnosi 778.564,02 kn (55% od ukupno utvrđenih tražbina I. višeg isplatnog reda).

To što je stečajni upravitelj postupajući sukladno odredbama stečajnog zakona i redom po dospijeću namirivao dospjele obveze stečajne mase iz (po drugim osnovama prikupljenih) raspoloživih sredstava na računu stečajnog dužnika sve dok (zbog dugotrajnosti ovog postupka) na računu nije ponestalo novca (trenutna blokada računa iznosi preko 14.000,00 kn/1.858,12 €), ne bi smjelo značiti suglasnost vjerovnika I. višeg isplatnog reda (a i suda) s argumentima Vjerovnika koji nastale troškove dijeli na podmirene i nepodmirene, te ih prema tom kriteriju ili priznaje ili osporava. Stečajni upravitelj dakle ne može prihvatiti osporavanja troškova Vjerovnika ovisno o njihovoj namirenosti ili nenamirenosti – jer bi se u tom slučaju javno složio s oštećenjem vjerovnika I. višeg isplatnog reda iz čijih sredstava su namirivane dospjele obveze stečajne mase.

Uostalom i u poreznom smislu, kod predaje godišnje prijave poreza na ostvarenu dobit (obrazac PD) Porezna uprava kao nastali trošak vezan uz poslovanje određenog subjekta priznaje troškove (kao odbitnu stavku od ostvarenih prihoda radi izračuna osnovice poreza na dobit) bez obzira bili troškovi podmireni ili ne.

Kao plastični primjer neprihvatljivosti takvog stava Vjerovnika može poslužiti i primjer kada bi odvjetnik klijentu ispostavio račun za svoju uslugu uz obračun putnih troškova pri čemu mu klijent ne bi osporio trošak usluge niti uporabu privatnog automobila (broj km pomnoženo s propisanom cijenom po kilometru), no osporio bi odvjetniku trošak cestarine i parkiranja uz napomenu da je iz priloženih računa vidljivo da su ti troškovi već plaćeni.

Stečajni upravitelj sve gornje navodi kao dokaz apsurdnosti osporavanja stvarno nastalih troškova ovisno o tome dali su isti podmireni ili ne, pri čemu stečajni upravitelj vjeruje da je Vjerovnik upoznat s pojmom i značenjem riječi „refundacija“. Stečajni upravitelj ujedno koristi priliku za napomenuti da rijetko koji od kolega stečajnih upravitelja u svojim tromjesečnim izvješćima podrobno specificira tijek novca na računu stečajnog dužnika (u pravilu se opisno navode činjenice a što se tiče stanja novca na računu obično se konstatira da na računu postoji „ta i ta“ suma). Dakle u ovom je slučaju takva specifikacija u Izvješću stečajnog upravitelja od 8. veljače 2021. godine Vjerovniku sugerirala (stečajnom upravitelju neprihvatljiv) stav da podjelom na namirene i nenamirene troškove osporava dio stvarno nastalih troškova unovčenja u stečajnom postupku (odnosi se na opis šest vrsta troškova uz koje Vjerovnik u svom podnesku navodi datum 8. veljače 2021. godine, a koji troškovi se odnose na troškove čije ne podmirivanje bi ili usporilo ili onemogućilo nastavak radnji u ovršnim postupcima pred službama općinskih sudova u Ogulinu i Delnicama, a ujedno predstavljaju i dokaz - pored ostalih koje će se specificirati u daljnjem očitovanju - o poduzimanju radnji stečajnog upravitelja u tim ovršnim postupcima).

Ad II.

Stečajni upravitelj je sklon prihvatiti tvrdnju (vjerujući „na riječ“) Vjerovnika da su svi odvjetnički troškovi nastali u razdoblju od dana otvaranja stečajnog postupka unazad 6 mjeseci podmireni, uz činjenicu da dotični odvjetnik koji je ispostavio račun stečajnom dužniku, kao vjerovnik stečajne mase do danas nije pokrenuo postupak prisilne naplate te svoje usluge.

Ad III.

Na javnoj dražbi održanoj pred Općinskim sudom u Rijeci Stalna služba Delnice u ovršnom postupku pod posl. br. 3428/2017 Vjerovnik je ponudio najvišu cijenu pri nadmetanju s nekoliko drugih zainteresiranih kupaca. Odmah iza održane javne dražbe je Vjerovnik (fizička osoba) stupio u usmeni kontakt sa stečajnim upraviteljem izražavajući bojazan u pogledu mogućnosti da istome preda po njemu kupljeni stan/poslovni prostor slobodan od osoba i stvari. Na uvjeravanja stečajnog upravitelja da neće biti problema kod primopredaje tog prostora izrazio je skepsu naglašavajući da će postupak primopredaje ubrzo uslijediti. Stečajni upravitelj je stoga otkazao ugovor o najmu s danom 30. travnja 2021. godine i prostor je preuzeo u očekivanju zaključka, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, o predaji te nekretnine kupcu (Vjerovniku).

No, pred istekom roka pravomoćnosti rješenja u dosudi, drugi najpovoljniji ponuđač je ustao sa žalbom tvrdeći da je (kao i on) i Vjerovnik kao kupac bio dužan položiti jamčevinu a što isti nije učinio iako ga je sud od te obveze oslobodio. Žalba je od strane prvostupanjskog suda proslijeđena višem sudu, te se očekivalo da će se Županijski sud o žalbi drugog po redu ponuđača postupati kao u hitnom postupku, s time da je stečajni upravitelj Županijskom sudu u Bjelovaru dostavio požurnicu s molbom za žurnim postupanjem s obzirom da je u tijeku stečajni postupak nad ovršenikom. Na opće iznenađenje Županijski sud u Bjelovaru je vratio žalbu prvostupanjskom sudu uz obrazloženje da žalba nije bila potpisana. Postupak oko pribavljanja potpisa žalbe od strane drugog po redu ponuđača je (s čitom namjerom otezanja postupka) potrajao do maksimalno mogućih rokova. Za sve to vrijeme je Vjerovnik stečajnog upravitelja osobno uvjeravao da „tek što neće primopredaja“, da bi najzad Vjerovnik stečajnom upravitelju osobno priznao da bi bilo bolje da isti nije otkazivao najam predmetne nekretnine (uz konstataciju „tko je mogao znati“). Od komunalnih usluga je stečajni

upravitelj već 2017. godine isposlovao rješenje Upravnog odjela Grada Rijeke (gđa Anita Kosić) o umanjenim naknadama (sve do 6. ožujka 2022. godine kada je Vjerovnik zatražio pretvaranje nekretnine u stambeni prostor), dok u vezi plaćanja (sasvim razumljivo) stambene pričuve (Rumat d.o.o. Rijeka) suvlasnike zgrade apsolutno ne interesira da li se prostor koristi ili ne.

Što se tiče fakturiranih mjesečnih troškova el. energije, vode i čistoće (koje su komunalna društva obračunavala na jednu osobu koja je i koristila prostor u zadnjoj godini najma) u razdoblju iza otkaza najma najmoprimcu, ti troškovi bi bili (kao obvezni fiksni trošak) tek neznatno niži u odnosu na dotadašnje prosjeke, a sam trošak privremenih (upitnih zbog stalnog obilaska prostora od strane stečajnog upravitelja) odjava/isključenja i naknadnih prijava/uključenja ne bi zadovoljio uvjet ekonomičnosti postupanja, a i sam Vjerovnik za cijelo to vrijeme čekanja na primitak drugostupanjske presude nikada nije, sve do sada, spomenuo tu mogućnost, što je i razumljivo, jer kao i stečajni upravitelj nije mogao predvidjeti koliko dugo će trajati (i iz kojih razloga se moguće odužiti) postupak rješavanja žalbi drugog po redu ponuđača (tu vrijedi ona narodna; „lako je biti general poslije bitke“), te stečajni upravitelj ne prihvaća osporavanja nastanka dotičnih komunalnih troškova.

Ad IV.

Vezano za problematiku arhiviranja dokumentacije, a nakon što je skupština vjerovnika odobrila iznajmljivanje predmetne nekretnine, stečajni upravitelj sa prijašnjim direktorom stečajnog dužnika postigao usmeni sporazum po kojem će isti dio arhive koja ne podliježe zakonskoj obvezi vremenskog čuvanja, osobno odložiti u otpad a dio u svojoj režiji čuvati u svojem prostoru uz napomenu prijašnjeg direktora (inače sina Vjerovnika) da toliko prostora ima. Vjerovnik, a mogao je, nikada nije zatražio da mu se nadoknade troškovi skladištenja takve arhive (putem mjesečnih - oporezivih – faktura fizičke osobe), sve do vremena nakon preuzimanja nekretnine koju je Vjerovnik izlicitirao, pri čemu se Vjerovnik obratio stečajnom sucu s traženjem da istu arhivu stečajni upravitelj preuzme, iako je znao da na stečajnom računa nema novaca. Na poziv suda se je stečajni upravitelj očitovao, s time da je arhivar (g. Samir Barač) kontaktirao Vjerovnika radi uvida u arhivsku građu, te je nakon toga ispostavio ponudu, s time da je tek nakon podmirenja iste spreman tu arhivsku građu i preuzeti.

Stečajni upravitelj je spreman odustati od iskazivanja tog troška ukoliko se Vjerovnik obveže (ovjerom potpisa kod javnog bilježnika) da će cca 60 % (od ukupne količine) arhivske građe čuvati narednih 11 godina a stečajni upravitelj će kod arhivara (Monument d.o.o. Rijeka) pohraniti građu koja se po zakonu o knjigovodstvu ima čuvati trajno, razumljivo sve pod uvjetom da Vjerovnik podmiri odgovarajući dio nespornih troškova unovčenja predmetne nekretnine, a prema Obračunu troškova unovčenja stečajnog upravitelja.

Ad. V.

Dana 31. ožujka 2022. godine na snagu je stupio **Zakon o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona, koji je objavljen u Narodnim novinama broj 36/2022 od 18. ožujka 2022. godine (dalje ZID SZ), ovdje s posebnim naglaskom na čl. 68. tog zakona kojim je izmijenjen čl. 169. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/17 i 36/22).**

Naime, člankom 169. Stečajnog zakona (NN 71/2015, 104/17 i 36/22) dalje: SZ, stavkom 6. propisano je da se postupci ovrhe i osiguranja *koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnoga*

postupka prekidaju, bez obzira na to kada je ovršni postupak pokrenut, osim ako u ovršnom postupku već nije doneseno rješenje o namirenju razlučnog vjerovnika, a prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak **primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku,** dok se u stavku 7. **(kao zakonska obveza)** određuje da je sud koji vodi postupak ovrhe ili osiguranja iz dužan u roku od osam dana postupak prekinuti, oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak.

Također, **ZID SZ u odredbi čl. 115. st. 1** propisuje da će se postupci započeti prije stupanja na snagu ovog zakona dovršiti prema odredbama zakona **koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja,** no uz vrlo bitnu odredbu **čl. 115. ZID SZ st. 2. u kojem se navodi:**

„(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 89. stavka 1. točaka 10. i 11., koji je izmijenjen člankom 59. ovoga Zakona, **članka 169. stavka 6., koji je izmijenjen člankom 68. ovoga Zakona,** članka 235. stavka 3., koji je izmijenjen člankom 72. ovoga Zakona i članka 247. stavaka 4. i 7., koji je izmijenjen člankom 73. ovoga Zakona, **primjenjivat će se na sve postupke u tijeku** i na sve elektroničke javne dražbe u kojima se poziv na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi objavljuje na mrežnim stranicama Financijske agencije nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.“

Iz gornjeg nedvojbeno proizlazi da se na ovršni postupak (Općinski sud u Rijeci, Stalna služba Delnice (Ovr-3428/2017) odnosi dio tog stavka 2. čl. 115. ZID (gore podebljan) koji dakle glasi:

„(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 169. stavka 6., koji je izmijenjen člankom 68. ovoga Zakona **primjenjivat će se na sve postupke u tijeku.**“

Stečajni upravitelj (ovršnik) ovdje, a radi pojašnjenja gornjeg navodi razloge zbog kojih je pokrenuta inicijativa (u sklopu drugih izmjena i dopuna u ZID SZ) za donošenjem izmjena zakonskih odredbi vezano za (ne samo za ovaj predmetni) sve ovršne postupke koji se su vodili u okviru stečajnih postupaka.

Naime, upravo u okviru (ovdje aktualnog) stečajnog postupka pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod posl. br. 14 269/2014, pred Općinskim sudom u Karlovcu, Stalna služba Ogulin na javnom dražbi (Ovr-1113/2016) je unovčena prva nekretnina ovdje Ovršenika, s time da navedeni sud nije postupio sukladno čl. 164.a Stečajnog zakona važećeg do 31. kolovoza 2015. godine (dalje SZ 96), te nije omogućio stečajnom sudu (sucu) da, pored namirenja razlučnog vjerovnika iz Pule, raspolaže i sredstvima (kao dijelom kupovnine) za namirenje troškova utvrđenja i unovčenja nastalih u stečajnom postupku sukladno čl. 170. SZ 96. Po žalbi ovršenika je postupao Županijski sud u Puli, dok je razlučnog vjerovnika (UTP d.o.o. iz Pule, koji posluje u sastavu Uljanik grupe iz Pule) koji je odbio sudjelovati u troškovima paralelno vođenog stečajnog postupka zastupao također odvjetnik iz Pule. Županijski je na iznenađenje stečajnog upravitelja/ovršenika odlučio da razlučni vjerovnik nije dužan sudjelovati u troškovima stečajnog postupka, iako je stečajni upravitelj/ovršnik u svojoj žalbi ukazivao na dugogodišnju praksu temeljenu na drugostupanjskim odlukama počevši od 2008. i 2013. godine nadalje koje su objavljene u zbirkama Vrhovnog suda Republike Hrvatske s ciljem ujednačavanja sudske prakse.

Nakon takve presude Županijskog suda u Puli (pri čemu je napr. Županijski sud u Rijeci i Osijeku po takvim žalbama donosio oprečne presude stečajni upravitelj/ovršnik se je obratio direktno Vrhovnom sudu RH radi odobrenja revizije (pozivajući se na objavljenu sudsku praksu objavljivanu upravo od strane tog istog Vrhovnog suda RH). Na još veće iznenađenje stečajnog upravitelja ali i svih stečajnih upravitelja širom RH, kao i na nevjericu sudaca pojedinih trgovačkih sudova kao i sudaca Visokog trgovačkog suda RH, Vrhovni sud RH je tijekom 2020. godine u putem jednog svojih vijeća iznio svoj stav, navodeći da po njemu objavljena sudska praksa počevši od objavljenih odluka od 2008, preko 2013. godine nadalje, ne obvezuje i Vrhovni sud RH na prihvrat istih stavova navedenih u po njemu objavljujućoj sudskoj praksi navodeći da razlučni vjerovnik pored troškova ovršnog postupka (koji se ne vodi pred stečajnim, već općinskim sudovima) nije dužan sudjelovati i u troškovima stečajnog postupka koji navodno nisu niti nastali.

S obzirom da je takvim stavom Vrhovni sud RH praktički doveo u pitanje razloge (iako su po stečajnom zakonu takvi uvjeti nastali) za otvaranje stečajnih postupaka u slučajevima kada stečajni dužnik posjeduje imovinu, ali se nad istom vode ovršni postupci u vrijeme otvaranja ili trajanja stečajnog postupka pred općinskim sudovima, a ne pred stečajnim sudovima, uz pitanje tko će podmirivati troškove nastale u otvorenim stečajnim postupcima.

Na jednoj od, inače za stečajne upravitelje obveznih stručnih radionica održanih u Ministarstvu pravosuđa RH, je pred kraj 2021. godine jedan od inače prednjih sudaca (predsjednik Odbora za sisku praksu) Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje VTS) u svojstvu predavača takav stav Vrhovnog suda RH komentirao (na pitanja brojnih prisutnih stečajnih upravitelja) jednom jedinom riječju: „KATASTROFA“ uz komentar o neodrživosti takvog stava iz čega se dalo zaključiti da će VTS nešto poduzeti kako bi se „sukob“ između od strane Vrhovnog suda RH objavljene sudske prakse i dijametralno suprotnog stava jednog vijeća tog istog Vrhovnog suda RH razriješio.

Očigledno je da se predmetni „sukob“ riješio kroz izmjenu gore navedenog čl. 164. st. 6 SZ putem čl. 68. DIZ SZ (NN 36/22), i to na način da se tom zakonskom odredbom općinske sudove pred kojima se vode ovršni postupci u kojima (do 31. ožujka 2022. godine) nije doneseno rješenje o namirenju založnih/razlučnih vjerovnika iz kupovnine od unovčenih predmeta ovrhe obveže na prekid takvih ovršnih postupka i ustupanje daljnjih radnji u postupku unovčavanja trgovačkim sudovima pred kojima se istovremeno vode stečajni postupci, te time izbjegne (daljnje različito) postupanje inače brojnih županijskih sudova u žalbenim postupcima na prvostupanjske odluke općinskih sudova.

Nastavljanjem takvih ovršnih postupaka pred stečajnim sudovima, o eventualnim žalbama razlučnih vjerovnika neće odlučivati (brojni) županijski sudovi (vrlo često dijametralno suprotno) već samo jedna viša instanca tj. Visoki trgovački sud RH, pri čemu se dakle i radnja namirenja razlučnih vjerovnika pred Trgovačkim (stečajnim) sudom u Rijeci, posl. br. gornji smatra nastavkom postupka unovčenja nekretnina na kojima postoji razlučno pravo uz primjenu pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, dakle onako kako je ZID SZ svojim člankom 86. i odredio.

U prilog gore navedenom stečajni upravitelj i u ovom podnesku ukazuje na nekoliko podnesaka Općinskom sudu u Rijeci, Stalna služba Delnice (Ovr-3428/2017) u kojima upravo Vjerovnik (drugi po redu namirenja razlučni vjerovnik) koji je istovremeno i kupac predmetne nekretnine od navedenog suda traži da isti ne postupa po čl. 164.a SZ 96 (dakle niti po

zakonskoj obvezi prekida u ustupa postupka sudu pred kojim se vodi stečajni postupak) odnosno da ne predaje preostali novac (nakon namirenja troškova svih ovrhovoditelja u ovršnom postupku) stečajnom sucu, već da sav taj novac rješenjem o namirenju podijeli razlučnim vjerovnicima, očito u namjeri da u eventualnom žalbenom postupku pred jednim od županijskih sudova „isposluje“ ne sudjelovanje u troškovima stečajnog postupka, s time da na taj način posljedično onemogućiti vjerovnicima stečajne mase kao i ostalim stečajnim vjerovnicima, prvenstveno bar djelomično namirenje tražbina vjerovnika I. višeg isplatnog reda među kojima na Republiku Hrvatsku kojoj je ovosudnim rješenjem od 19. veljače 2015. godine priznata/utvrđena tražbina I. višeg ispl. reda od 778.564,02 kn (55% od ukupno priznatih tražbina I. višeg isplatnog reda od 1.422.951,90 kn).

Dakle, razumljivo je da Vjerovnik svim svojim podnescima (i mogućim žalbama na buduće odluke o namirenju razlučnih vjerovnika) nastoji ostvariti početnu namjeru da se kupovna podijeli bez da se namire bilo kakvi troškovi stečajnog postupka.

Zaključno, iz svega gore navedenog proizlazi da se odredbama DIZ SZ (NN 36/22) između ostalog „ispravlja“ i zapravo neželjeni propust u odredbama SZ (NN 71/15) kojim se nije uspjelo u namjeri da se već od 1. rujna 2015. godine svi ovršni postupci „presele“ pred stečajne sudove i to iz „banalnog“ previda koji je proizašao iz odredbe OZ-a gdje se navodi da se i zabilježba pokretanja ovršnog postupka smatra radnjom kojom je ovršni postupak pokrenut.

Dakle, u ovdje konkretnom slučaju nekretnina stečajnog dužnika prodana je na javnoj dražbi u ovršnom postupku pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba Delnice, **te je taj sud u svom rješenju (o namirenju troškova ovršnog postupka ovrhovoditeljima) posl. br. Ovr-3428/2017-86 od 31. kolovoza 2022. pod točkom 4.2. izričito naveo:**

„Odredba čl. 164.a. st.1. SZ/96 predstavlja lex specialis u odnosu na navedene odredbe OZ-a koje se odnose na namirenje, slijedom čega je bilo potrebno utvrditi ukupne troškove postupka te odrediti namirenje istih, a u pogledu preostalog dijela kupovnine istu proslijediti Trgovačkom sudu u Rijeci pred kojim se vodi stečajni postupak. Sukladno prednjem, ovrhovoditelji i založni vjerovnici ne ostvaruju pravo na namirenje svojih tražbina u ovom postupku.“

Iako je navedeni općinski sud propustio dosljedno primijeniti zakonsku obvezu prekida i ustupa ovršnog predmeta stečajnom sudu (kao primjer ispravnog postupanja prilaže se odluka Trgovačkog suda u Dubrovniku od 1. srpnja 2022 godine), ipak je dakle svojim rješenjem od 31. kolovoza 2022. godine daljnje postupanje odnosno dovršenje postupka unovčavanja nekretnine stečajnog dužnika (poslovni prostor/stan u Rijeci, Trg Republike 2 od 96 m²) prepustio sudu pred kojim se vodi stečajni postupak pri čemu će Trgovački (stečajni) sud u Rijeci primijeniti (u skladu s izmijenjenim čl. 169. st. 5. i 6. važećeg stečajnog zakona) pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku.

Sijedom gore navedenog neosnovano je pozivanje Vjerovnika na stajališta iznesena u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/20 od 8. rujna 2020. godine, jer pred ovršnim sudom nije dovršen postupak namirenja vjerovnika (dakle nije doneseno rješenje o namirenju razlučnih/založnih vjerovnika) zbog koje svrhe su ti ovrhovoditelji i pokrenuli ovršne postupke (zasigurno ne samo radi namirenja svojih troškova vezanih s njihovim pokretanjem ovršnih postupaka, a koje im je ovršni sud već i isplatio iz kupovnine),

te je time gore navedeni stav Vrhovnog suda iz 2020 godine **putem DIZ SZ, NN 36/22 korigiran zakonskom obvezom prekida i ustupa daljnjeg postupanja stečajnom sudu ukoliko ovršni sud nije donio rješenje o namirenju razlučnih vjerovnika.**

Ovdje je za napomenuti da pojedini stečajni suci, imajući u vidu njima iz spisa poznate angažmane i radnje stečajnih upravitelja u ovršnim postupcima pred općinskim sudovima u kojima je i doneseno rješenje o namirenju razlučnih vjerovnika (dakle prije 31. ožujka 2022.godine), bez da su ti općinski sudovi željeli odlučiti i o troškovima nastalih u paralelno vođenim stečajnim postupcima, u okviru autonomije u svom odlučivanju primjenom čl. 5. i 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/15), u osnovicu za nagradu stečajnim upraviteljima uključivali i vrijednost imovine koja je unovčena u ovršnim postupcima (dakle kao da su iskustveno „predosjećali“ neodrživost gore navedenog stava jednog tročlanog Vijeća Vrhovnog suda RH, a koji stav je nešto kasnije doista i korigiran odredbom čl. 68. DIZ SZ (NN 36/22).

U predmetnom obračunu troškova unovčenja stečajni upravitelj je (u tablici obračuna na str. 3. dolje) u unovčene predmete stečajne mase u stečajnom postupku uvrstio i unovčenu vrijednost zemljišta u Vrbovskom, a kako bi opterećenost razlučnih vjerovnika troškovima stečajnog postupka (unatoč trajanju predmetnog stečajnog postupka od 9,5 godina) ostala u realnim okvirima, s time da je stečajni upravitelj spreman na promptnu dostavu korigiranog Obračuna troškova unovčenja sukladno realnim argumentima založnih/razlučnih vjerovnika,

Napomena uz točku V. ovog podneska:

stečajni upravitelj, a vezano za navode Vjerovnika u podnesku od 23. veljače 2024. godine da, citat:

„a) stečajni upravitelj nije vršio nikakve radnje za prodaju nekretnine koja je prodana putem Općinskog suda“,

i da, citat:

„ b) stečajni upravitelj nije dobio ni naknadu za prodaju terena u Vrbovskom koji je također prodan putem Općinskog suda, a u kojem slučaju je zahtjev stečajnog upravitelja odbijen i na Vrhovnom sudu (prileži spisu)“,

će se u dopuni ovom podnesku (koji je i sam po sebi opširan) zasebno (u narednom kratkom razumnom roku) osvrnuti na navedene tvrdnje nabranjem poduzetih radnji s njegove strane vezano za spomenute ovršne postupke kao i njegove radnje navedene u spisima općinskih sudova koji su provodili ovršne postupke, a sve to u razdoblju od otvaranja stečajnog postupka pa do danas (razdoblje od 9,5 godina), a kako bi Naslovni sud i vjerovnici na ročištu zakazanom za 26. ožujka raspolagali relevantnim podacima.

U Viškovu 7. ožujka 2024. godine

Stečajni upravitelj
Jure Matković

Prilog: - rješenje Općinskog suda u Dubrovniku od 1.7.2022.